

for myndighederne, truffet afgørelse om udvisning, men udviser ikke i dag konsekvent afviste asylansøgere, der opholder sig ulovligt i Danmark.

Det forudsættes derfor i forbindelse med den foreslåede bestemmelse i § 58 g, nr. 6, at Udlændingestyrelsen fremover altid skal vurdere, om afviste asylansøgere, der ikke har ret til at opholde sig i Danmark, som ikke medvirker til udrejsen efter afslaget på asyl, og som er indrejst efter at være meddelt visum, skal udvises efter udlændingelovens § 25 b.

Hvis en asylansøger, som er indrejst efter at være meddelt visum, har indgivet ansøgning om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, og denne ansøgning har opsættende virkning og ikke er færdigbehandlet på tidspunktet for et endeligt afslag på asyl efter udlændingelovens § 7, skal Udlændingestyrelsen, hvis den pågældende tillige meddeles afslag på ansøgningen om humanitær opholdstilladelse, efter at styrelsen har modtaget oplysninger fra politiet om, at den pågældende ikke medvirker til udrejsen, jf. nedenfor, vurdere, om den pågældende skal udvises efter udlændingelovens § 25 b.

Udlændingestyrelsen skal ved vurderingen efter udlændingelovens § 25 b tage hensyn til, om udvisning af den pågældende må antages at virke særlig belastende bl.a. på grund af udlændingens personlige forhold, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1.

Udlændingestyrelsen skal træffe afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25 b på baggrund af oplysninger fra politiet om, at den pågældende ikke medvirker til udrejsen. Politiets underretning herom skal ske samtidig med politiets indstilling til Udlændingestyrelsen om, at en udlænding, der ikke medvirker til udrejsen, ikke skal have dækket sine udgifter til underhold, men alene skal modtage kost og logi i naturalier samt nødvendige sundhedsmæssige ydelser, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 10, nr. 2 (den såkaldte madkasseordning), samt indstillingen om, at udlændingen overflyttes til Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt.

Afviste asylansøgere, som ikke kan udsendes som følge af generelle udsendelsesproblemer til et bestemt land, men som medvirker til udrejsen, kan ikke udvises efter udlændingelovens § 25 b.

Udlændingestyrelsen underretter Rigspolitiet, hvis styrelsen træffer afgørelse om at udvise udlændingen med indrejseforbud efter udlændingelovens § 25 b, jf. § 32, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4, 2. pkt., hvorefter Rigspolitiet som konsekvens heraf foretager indberetningen til Schengeninformationssystemet. Det forudsættes i den forbindelse, at Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke underretter Rigspolitiet om så-

danne afgørelser, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 4.

Udlændingestyrelsens afgørelser om udvisning efter udlændingelovens § 25 b kan påklages til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Det bemærkes, at udlændingelovens § 58 g, der fastlægger, hvilke udlændinge Rigspolitechefen indberetter til SIS som uønskede, er en nærmere udmøntning af kriterierne i Schengenkonventionens artikel 96 om indberetning til Schengeninformationssystemet af uønskede udlændinge.

Det fremgår af bestemmelsen i artikel 96, at oplysninger om uønskede udlændinge, der nægtes indrejse, optages i systemet på grundlag af de nationale indberetninger, som er en følge af afgørelser truffet af de kompetente administrative eller retlige myndigheder under overholdelse af de nationale retsplejeregler. Disse afgørelser kan bygge på, at den pågældende udlændings tilstedeværelse i landet formodes at udgøre en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed eller for den nationale sikkerhed, og at dette i særdeleshed gælder, når en udlænding er blevet idømt en frihedsstraf af en varighed på mindst ét år på grund af en strafbar handling, eller når der er begrundet mistanke om, at en udlænding har begået alvorlige strafbare handlinger, herunder handlinger som nævnt i artikel 71 (narkotikaforbrydelser), eller når der foreligger konkrete indicier, der lader formode, at den pågældende har til hensigt at begå sådanne handlinger på en kontraherende parts område.

Det fremgår endvidere af Schengenkonventionens artikel 96, at disse afgørelser ligeledes kan bygge på, at den pågældende udlænding tidligere er blevet udsendt, afvist eller udvist, når disse foranstaltninger ikke er blevet udskudt eller suspenderet, og de indebærer eller er ledsaget af et indrejseforbud eller eventuelt et forbud mod at tage ophold som følge af en overtrædelse af de nationale bestemmelser om udlændingens indrejse eller ophold.

Artikel 96 opstiller således nogle retningslinier for fastlæggelsen af kriterierne for indberetning til Schengeninformationssystemet, men er samtidig en skønsmæssig bestemmelse, der overlader den endelige fastlæggelse af kriterierne for indberetning til Schengeninformationssystemet til de nationale myndigheder.

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at Schengenkonventionens artikel 96 ikke umiddelbart giver hjemmel til at registrere en udlænding i Schengeninformationssystemet alene på grundlag af en asylansøgning, men at bestemmelsen indeholder hjemmel til at registrere en udlænding i systemet, hvis den pågæl-